

အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ

ပညာရောင်းရန်ရှိသည်

မောင်မင်းဟန်

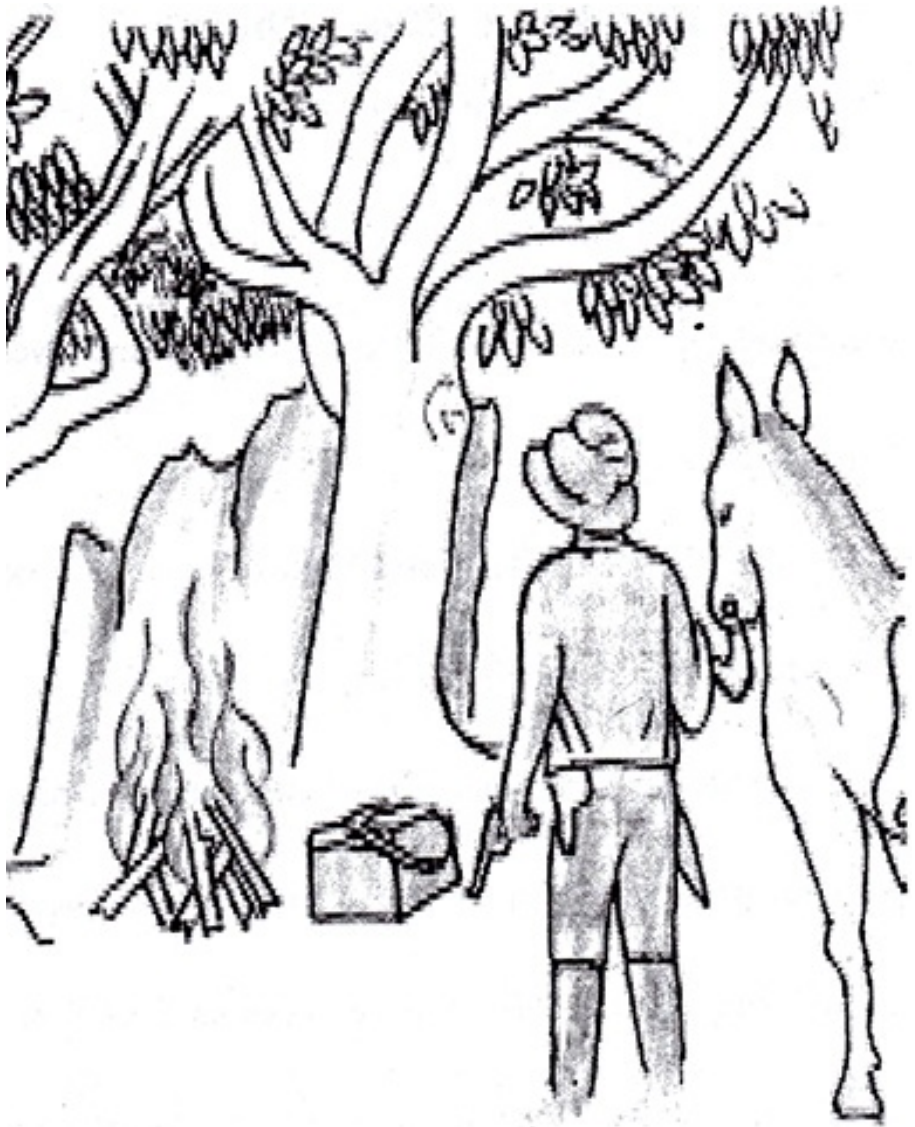
Jan Carew and Others

Design - Theint (09-31600755)

“သေမင်းတမန်ကို
ကွင်းဆက်ဖြတ်ခြင်း”

"Breaking The Chain"

Breaking The Chain

(Guatemalan Folktale)

Juanantes Dios Rodrigues was a poor farmer. He was a good man, a good husband. He worked hard and lived a simple life.

One night Juanantes took a bottle of whiskey to the field behind his house. He didn't usually drink alcohol. He hated the taste, although people said it was better than most other pleasures in life. Some people had even found the "good light" after drinking alcohol. A person who experienced "good light" was able to leave this earth and, for a short time, stay between two worlds, in a place where death couldn't touch them.

သေမင်းတမန်ကို ကွင်းဆက်ဖြတ်ခြင်း။

"ရွှန်နသီဒိုင်ရီဒရီဂက်"သည် ဆင်းရဲသား လယ်သမားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး၊ လင်သား(ယောက်ျား)ကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ အလုပ်ကို ကြိုးစားပြီး ရိုးရှင်းသောဘဝမှာ နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်ညမှာ တော့ ရွှန်နသီဟာ ဝိစကီ တစ်လုံးကိုယူပြီး သူ့အိမ်နောက်က လယ်ကွင်းထဲကို ဆင်းသွားပါတယ်။ သူဟာ အရက်ကို သောက်လေ့မရှိဘူး။ ဘဝမှာ တွေ့ကြုံရမယ့် တခြားသော သာယာမှုတွေထက် အရက်ကပိုပြီး ကောင်းတယ်လို့ ပြောကြသော်လည်း သူက ဒီအရက်ရဲ့ အရသာကို မုန်းတယ်။ တချို့လူတွေကဆိုရင် အရက်သောက်ပြီးမှ "

ကောင်းသောအလင်းရောင်" ကိုတောင် တွေ့ရသတဲ့ ။ "ကောင်းသောအလင်းရောင်နဲ့ တွေ့ကြုံဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဒီ(သေခြင်း စတဲ့ ဒုက္ခတွေ)ရှိတဲ့ ကမ္ဘာကြီးကနေ အချိန်တိုအတွင်း ထွက်ခွာသွားနိုင်ပြီး သေခြင်းတရား ဒုက္ခတွေ မထိ၊ မတွေ့နိုင် တခြားကမ္ဘာတွေကို သွားရောက်နိုင်တယ်။

This light meant good health, long life, happiness, good business. Everyone searched for this light. But Juanantes didn't drink-until that night.

There was no reason for his drinking - nothing to celebrate, no anger to drown, or sadness to forget.

But he couldn't fight his desire on that night. When he had finished the bottle, he heard a voice. The voice commanded him to go to the top of a mountain called the Hill of Sand on the first Tuesday of the ninth month, at midnight. There he would find a large fire in the forest. He would see a bag by the fire. He had to approach the fire and pick up the bag before the fire burned it. Inside the bag there would be treasure and something else, a mandate. He had to do exactly what the mandate ordered him to do.

ဒီအလင်းရောင်ရဲ့ နိမိတ်သင်္ကေတကတော့ ကျန်းမာရေးကောင်းမယ်၊ အသက်ရှည်မယ်၊ ပျော်ရွှင်မယ်၊ စီးပွားရေးကောင်းမယ် စတဲ့ နိမိတ်ကောင်းတွေပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဒီအလင်းရောင်ကို လူတိုင်း ရှာဖွေနေကြ

တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဂျွန်နသီကတော့ ဒီကနေ့ညအထိ အရက်ကို မသောက်
ခဲ့ ပါဘူး။

သူမှာ အရက်သောက်ဖို့ အတွက် အကြောင်းပြချက်အဖြစ် ပွဲကျင်းပ
ဖို့ လည်း မရှိ၊ ဒေါသတွေကို ဖြေဖျောက်ဖို့ အတွက်လည်း မဟုတ်၊ ဝမ်းန
ည်းမှုတွေ မေ့ပစ်ဖို့ စတဲ့ ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက် မရှိဘူးလေ။

ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ညတော့ သူ့ရဲ့ ဆန္ဒတွေကို မလွန်ဆန်နိုင်တော့ပါဘူး။
(အရက်သောက်လိုက်တယ်) သူသောက်လို့ တစ်လုံးလည်း ကုန်ရော အ
သံတစ်သံ ကြားလိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီအသံက သူ့ကို "ကိုးလပိုင်းရဲ့ ပထ
မဆုံး အင်္ဂါနေ့ သန်းခေါင်ယံမှာ သဲတောင်ကုန်း တောင်ထိပ်ကိုသွားပါ"
လို့ အမိန့်ပေးနေတယ်။ အဲဒီတောင်ကုန်းပေါ်က တောထဲမှာ ကြီးမားတဲ့
မီးပုံကြီးကို ရှာရမယ်။ မီးပုံရဲ့ အိတ်တစ်လုံးကို မြင်ရလိမ့်မယ်။ သူဟာ
မီးပုံဆီကိုသွားပြီး အိတ်ကလေးကို မီးမလောင်ခင်မှာ ကောက်ယူရမယ်။
အဲဒီအိတ်ထဲမှာ ရတနာပစ္စည်းများ နှင့်အတူ အမိန့်ညွှန်ကြားချက် တစ်ခု
ပါတယ်။ အဲဒီညွှန်ကြားချက်က ခိုင်းစေတဲ့ အမိန့်အတိုင်း မဖြစ်မနေ သူ
လုပ်ဆောင်ရပါလိမ့်မယ်။

On the first Tuesday of the ninth month his wife Cardenala, we
nt with him to the Hill of Sand. They left at midnight, as the voice
had instructed, and walked through the forest. They were afraid b
ut excited at the same time. The noises of the night were all arou
nd them. Eyes shone in the dark, watching them.

Juanantes had told Cardenala about the voice during a mome
nt of weakness, as he lay there recovering from his night of drinki

ng. He knew, now, as she pushed him forward in the darkness, that it had been a mistake to tell Cardenala. Since he had told her about the voice, he had no peace. He couldn't work. His farm and his animals had suffered. Cardenala wouldn't leave him alone, day or night. Even in silence they knew each other's thoughts.

သူမိန်းမ "ကာဒီနယ်"ကလည်း ကိုးလပိုင်းရဲ့ ပထမအင်္ဂါနေ့မှာ သူနဲ့အတူ "သဲတောင်ကုန်း"တောင်ကို လိုက်လာခဲ့တယ်။ အသံရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အတွက် သူတို့ ဟာ ညသန်းခေါင်ယံမှာ ထွက်ခွာ လာပြီး တောအုပ်ထဲကို ဖြတ်လျှောက်သွားကြတယ်။ သူတို့ ကြောက်နေကြတယ်။ တစ်ချိန်ထဲမှာ ပဲ စိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေတယ်။ ညရဲ့ ဆူညံသံတွေက သူတို့ ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတယ်။ အမှောင်ထဲက တောက်ပတဲ့ မျက်လုံးတွေကလည်း သူတို့ ကို စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။

ရွှန်နသီက သူ အရက်သောက်တဲ့ ည လဲနေရာက ပြန်သတိဝင်လာပြီး အလွန်အားနည်းနေတဲ့ အခိုက်အတန့်လေးမှာ သူကြားလိုက်ရတဲ့ အသံကို သူမိန်းမ ကာဒီနယ်ကို ပြောပြလိုက်မိတယ်။ အခုတော့ သူမှားမှန်း သိလိုက်ပါပြီ။ ကာဒီနယ်က သူ့ကို အမှောင်ထဲ အတင်းလွှတ်နေပြီလေ။ ဒီအသံအကြောင်းကို ပြောလိုက်ကတည်းက သူ့မှာ မအေးချမ်းတော့ဘူး။ အလုပ်လည်း မလုပ်နိုင်၊ သူ့လယ်တွေနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေလည်း ပျက်စီးရတယ်။ ကာဒီနယ်က နေ့ရောညပါ သူ့ကို တစ်ယောက်တည်း မထားဘူး။ သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ ငြိမ်သက်နေရင်တောင်မှ တစ်ယောက်အတွေး ကို တစ်ယောက် သိနေကြတယ်။

To him the mysterious voice he had heard was like an evil curse. But not Cardenala. To her it was a way of escaping from their poverty, the way to the "good light."

Juanantes wanted the treasure but at the same time he feared it. He wasn't sure he should do what the voice had commanded. But Cardenala's desire infected him. She decided for both of them. They would go to the Hill of Sand. They could do exactly what the voice had told them to do. They would find the treasure. She planned. She worried. If the bag contained money, how would they spend it? If it contained Jewels, who could they sell them to? She woke him up with her fears.

"The police might ask questions. If there's gold in the bag, what will we do?"

The more she pushed, the more full of doubt he became.

ဒီလျှို့ဝှက်လှသော အသံကို ကြားလိုက်ရခြင်းကတော့ သူ့အတွက် မကောင်းဆိုးဝါး ကျိန်စာသင့်သလိုပါပဲ။ သူ့မိန်းမ သူ့အတွက်ကတော့ ဆင်းရဲခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရာလမ်း၊ ကောင်းသော အလင်းရောင်ကို တွေ့နိုင်သောလမ်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပျန်နသီက ရတနာတွေကို လိုချင်တယ်။ တစ်ချိန်ထဲမှာ ပဲ အဲဒီဟာတွေကို ကြောက်နေတယ်။ ဒီအသံက ခိုင်းတဲ့ ဟာကို လုပ်ဖို့ သင့်မသင့်၊ သူမသေချာဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကာဒီနယ်ရဲ့ ဆန္ဒတွေက သူ့ကို ရိုက်ခတ် နေတယ်လေ။ သူမက နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ သူတို့

သဲတောင်ကုန်းကို သွားကြမယ်၊ လျှို့ဝှက်တဲ့ အသံက ခိုင်းစေတာကို တိတိကျကျ လုပ်မယ်၊ ရတနာပစ္စည်းတွေ ရှာမယ်၊ သူမ အစီအစဉ်ဆွဲလိုက်ပြီး စိုးရိမ်နေတယ်၊ တကယ်လို့ အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံတွေပါလာရင် ငါတို့ ဘယ်လိုသုံးရပါ့မလဲ၊ တကယ်လို့ ရတနာတွေပါလာရင် ဘယ်သူ့ကို ရောင်းရပါ့မလဲ၊ သူမဟာ သောကတွေနဲ့ သူက (ဂျွန်နသီ)ကို အိပ်ရာက နိုးပြီး "တကယ်လို့ များ အိတ်ထဲမှာ ရွှေတွေပါလာလို့ရဲကများ မေးလာရင် တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"လို့ မေးလိုက်တယ်၊

သူမက တွန်းအားပေးပေးလေ သူ့မှာ သံသယတွေ များ လာလေပဲပေါ့။

"I may be poor, but at least I'm happy," he told her.

She called him a coward and threatened to go alone. So they went together on that dark night.

At one point Cardenala wanted to turn back. She suddenly had a black thought. She could see danger waiting for them.

She called to Juanantes, but it was too late. He didn't hear her. He didn't answer. He didn't even turn his head. There was no moon. Cardenala could only see his white hat in the darkness.

He walked on without stopping, without thinking. He wasn't cautious or indecisive now. There was another Juanantes inside his skin, fingers holding tightly onto his machete, eyes staring.

"ငါဟာ ဆင်းရဲကောင်း ဆင်းရဲပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ အနည်းဆုံး

တော့ ပျော်ရွှင်ရပါတယ်"လို့ သူ့မိန်းမကို ပြောလိုက်တယ်။ ဒီတော့ သူ့မိန်းမက သူ့ကို သူရဲဘောနည်းတယ်၊ သူမ တစ်ယောက်တည်း သွားမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ အမှောင်ထဲကို အတူသွားခဲ့ကြတယ်။

တစ်နေရာမှာ တော့ ကာဒီနယ်နောက် ပြန်လှည့်ချင်နေတယ်။ သူမ ရုတ်တရက် ဆိုးဝါးတဲ့ အတွေးတစ်ခု ပေါ်လာတယ်။ သူတို့ ကို အန္တရာယ်တွေက စောင့်နေတယ်လို့ သူမ ထင်မြင်လာတယ်။

သူမက ဂျန်နသီကို ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ကျသွားပါပြီ။ သူ(မ)ရဲ့ အသံကို သူ မကြားတော့ပါဘူး။ သူမကို ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ဘူး။ သူ့ခေါင်းကလေးတောင် လှည့်မကြည့်တော့ပါဘူး။ လကလည်း မသာတော့ ကာဒီနယ်ဟာ အမှောင်ထဲမှာ သူ့ရဲ့ ဦးထုပ်ဖြူကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်။

သူဟာ ရပ်နားခြင်း၊ တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လျှောက်သွား နေပါတယ်။ သူ့မှာ အခုတော့ သတိထားတာ ဒါမှ မဟုတ် တွန့်ဆုတ်နေတာ လုံးဝမရှိတော့ဘူး။ သူ့ရဲ့ကိုယ်ထဲမှာ တခြား ဂျန်နသီတစ်ယောက် ပူးကပ် ဝင်ရောက်နေသလိုပါပဲ သူ့လက်ချောင်းတွေက သူ့ဓားကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားပြီး မျက်လုံးတွေက အံ့ဩမှုတွေနဲ့ ငေးစိုက်ကြည့်နေတယ်။

What had caused this change in him?

What was driving him forward?

At last came to the fire, and enormous, brilliant fire,

Juanantes waited for a moment, silent, thinking. Should they t
run around? Could they escape this? Forget it had ever happened?
Cardenala said nothing. Then Juanantes rushed forward and saw,
where the voice had told him it would be, an old cloth bag. He qui
ckly took the bag, almost burning his face in the flames, and retur
ned to Cardenala. Suddenly ambitious again and filled with curios
ity about what was in the bag, he took Cardenala's hand and they
ran from the place.

They could see nothing in the darkness. They felt the outside o
f the bag. Bones?

- ဘာအရာက သူ့ကို ပြောင်းလဲအောင် လုပ်လိုက်တာလဲ။

- ဘာအရာက သူ့ကို ရှေ့ဆက်ဖို့ မောင်းနှင်လိုက်တာလဲ။

နောက်ဆုံးတော့ သူတို့ ဟာ အလွန်ကြီးမား တောက်ပသော
မီးပုံကြီးဆီကို ရောက်သွားကြပါတယ်။ ဂျန်နသီ ခဏ တိတ်ဆိတ်စွာ
စဉ်းစားရင်း ရပ်တန့်နေတယ်။ ဒီကနေ ပြန်လှည့်သင့်သလား။ ဒီကနေ
လွတ်မြောက်နိုင်သလား။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှတွေကို မေ့ပစ်နိုင်လား။ ကာဒီ
နယ်ကတော့ ဘာမျှမပြောတော့ပါဘူး။ အဲဒီနောက် ဂျန်နသီရှေ့ကို အမြ
န်သွားတော့ အသံရှင်က ပြောလိုက်တဲ့ အဝတ်ဟောင်းအိတ်လေးကို မြင်
လိုက်ပါပြီ။ သူဟာ အိတ်ကလေးကို အမြန်ကောက်ယူလိုက်တာ သူ့မျက်
နှာတောင် မီးတောက်ဟပ်ပြီး လောင်တော့မလို ဖြစ်သွားတယ်။ ပြီး
တော့ သူဟာ ကာဒီနယ်ဆီကို ပြန်သွားတယ်။

ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပါပဲ ဒီအိတ်အတွင်း ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာနဲ့ ပ

တံသက်ပြီး ရည်မှန်းချက် မျှော်လင့်ချက်က တစ်ဖန်ကြီးမား လာပြီး အသိစိတ်တွေ ပြည့်နှက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ ကာဒီနယ်ရဲ့ လက်ကိုဆွဲပြီး ဒီနေရာကနေ ပြေးလာခဲ့ပါတယ်။

သူတို့ ဟာ အမှောင်ထုရဲ့ အောက်မှာ ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်ပါဘူး။ သူတို့ အိတ်အပြင်ဘက်ကနေ စိတ်နဲ့ ခံစားကြည့် (မှန်းကြည့်)တော့ အရိုးတွေ လား။

And something heavier, with a weight like metal. Juanantes opened it and felt inside. There were the bones of a man, a machete, and in a smaller bag, a bottle of whiskey and some gold coins. Was this the treasure of the dead?

It was all a mystery. He found a metal box and opened it, Inside he could feel some kind of paper- a document. This must be the mandate.

The events of later that night have never been fully understood. In the early hours, when it was still dark, as Cardenala lay sleeping in their bedroom, Juanantes opened the metal box and read the mandate. The mandate told him to kill a man, Prudencio Salvatierra. Kill? Juanantes shook with fear.

He left quietly and went to a bar to have a drink. He needed a drink now, to calm himself. He needed to think.

သတ္တုတစ်ခုလိုလည်း လေးလံနေတယ်။ ဂျန်နသီဖွင့်ပြီး အတွင်းကို စမ်းကြည့်လိုက်တော့ အဲဒီထဲမှာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အရိုး၊ ဓားတိုတစ်ချောင်း၊ အိတ်အသေးတစ်လုံး၊ ဝီစကီတစ်လုံးနှင့် ရွှေဒင်္ဂါးတချို့တွေ့တယ်။ လူသေတစ်ယောက်ရဲ့ ရတနာတွေလား။

ထိုအရာအားလုံးဟာ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်နေတယ်။ သူ သတ္တု သေတ္တာတစ်ခုကို တွေ့တော့ အဲဒါကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ အထဲမှာ မှတ်တမ်း စာရွက်အပိုင်းစတစ်ခု စမ်းမိတယ်။

ဒါဟာ အမိန့် (စာရွက်) ဖြစ်ရမယ်။

ဒီအဖြစ်အပျက်တွေဖြစ်ခဲ့တဲ့ ညနောက်ပိုင်းမှာ တော့ ဘာမှ နားမလည် နိုင်တော့ပါဘူး။ ကာဒီနယ် သူ့အိပ်ခန်းထဲမှာ အိပ်နေတုန်း အမှောင်ထုလွှမ်းနေတဲ့ (နံနက်) အစောပိုင်းအချိန်မှာ ဂျန်နသီဟာ သေတ္တာကိုဖွင့်ပြီး အမိန့်စာကို ဖတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီအမိန့်က သူ့ကို လူသတ်ခိုင်းတာ၊ "ပရူဒန်စီအိုစာမာတီရား"ဆိုတဲ့ သူ့ကိုလေ၊ သတ်မှာ လား။ ဂျန်နသီဟာ ကြောက်လွန်းလို့ တုန်နေတယ်။

သူဟာ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာပြီး အရက်ဆိုင်ကိုသွားပြီး အရက် သောက်တယ်။ သူ့ကို သူတည်ငြိမ်အောင် ထိန်းဖို့ အတွက် အရက်လိုပြီလေ။ သူဟာ တွေးတောဖို့ လိုနေပြီ။

He was lifting his glass to his mouth when he heard someone say the name of Prudencio Salvatierra. The sound of that name filled him with hatred. His glass crashed to the floor. He couldn't see. He couldn't think. He wanted this man's blood. He had to spill this man's blood! He pulled out his machete and rushed toward Pr

udencio Salvatierra.

"Fight or be killed like a dog!?"

he shouted.

Prudencio pulled out his machete.

"Who are you? What do you want with me?"

Juanantes attacked him. There were screams. People were running. Tables and chairs were knocked over as people crowded around to watch. Juanantes was wild, with the strength of ten men. His machete came down again and again on Prudencio Salvatierra until the bar was red with his blood.

သူ့အရက်ခွက်ကို သူ့ပါးစပ်သို့ မတင်လိုက်ချိန်မှာ "ပရူဒန်စီအိုစာမာတီးရား"ဆိုတဲ့ အမည်ကို ကြားလိုက်တယ်။ ဒီအသံကိုကြားလိုက်တော့ သူ့မှာ မုန်းတီးမှုတွေ ပြည့်နှက်သွားတယ်။ သူ့ဖန်ခွက်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ် ခွဲလိုက်တယ်။ သူ့ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်တော့ပါ။ ဘာမှ လဲမတွေးနိုင် (မဆင်ခြင်) နိုင်တော့ပါဘူး။ ဒီလူရဲ့ သွေးကိုသာ လိုချင်စိတ် ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလူ သွေးထွက်သံယို ဖြစ်သွားစေရမယ်။ ဂျန်နသီ သူ့ဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီး "ပရူဒန်စီအိုစာမာတီးရား"ဆီကို တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်သွားပြီး ...

"ပြန်တိုက်နော် ဒါမှ မဟုတ်ရင် ခွေးတစ်ကောင်ကို သတ်သလို သတ်ပစ်မယ်" လို့ အော်ဟစ်ကြိမ်းဝါး လိုက်တယ်။

"ပရူဒန်စီအိုစာမာတီးရား"သူ့ဓားကို ဆွဲထုတ်ရင်း "ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ။ ငါ့ဆီက ဘာလိုချင်လို့ လဲ" ပြန်မေးလိုက်ပါတယ်။

ရွန်နသီက သူ့ကို တိုက်ခိုက်ပါတယ်။ ဆူညံသွားတာပေါ့။ လူတွေက ထွက်ပြေးကြတယ်။ လူတွေက သူတို့ တိုက်ပွဲကို ဝိုင်းကြည့်ပြီး စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်တွေလည်း လဲကျကုန်တာပေါ့။ ရွန်နသီဟာ လူ(၁၀)ယောက် စာလောက်ရှိတဲ့ အားနဲ့ အထိန်းအကွပ်မဲ့ ကြမ်းတမ်း နေပါတော့တယ်။ သူ့ရဲ့ ဓားချက်တွေက ပရူဒန်စီအိုမာတီးယားရဲ့ အပေါ်ကို ထပ်ခါထပ်ခါ ကျ ဆင်းလာလိုက် အရက်ဆိုင်တစ်ခုလုံး သူ့သွေးတွေနဲ့ နီရဲနေပါတော့တယ်။

Prudencio had no chance. Within minutes he lay dead, his body in pieces.

Later, Juanantes was questioned again and again by the judge . Why had he fought with Prudencio Salvatierra?

Juanantes could give no answer. There was no logic. They had never met before. He was not an enemy-until that night. Juanantes was found guilty of murder and sent to prison for ten years.

Cardenala found employment as a servant near the prison, so that she could visit Juanantes every Sunday. After many Sundays they began to talk of when Juanantes would be freed.

"What are you going to do?" asked Cardenala. Juanantes heard her words again and again in his mind. What are you going to do? What are you? Not we.

ပရူဒန်စီအိုမှာ (ပြန်ခုခံဖို့) ဘာအခွင့်အရေးမှ မရှိတော့ပါဘူး။ မိနစ် အနည်းငယ်အတွင်း ခန္ဓာကိုယ် အပိုင်းပိုင်းပြတ်ပြီး လဲကျသေဆုံး သွား ပါတော့တယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ဂျန်နသီကို တရားသူကြီးက ထပ်ခါတလဲလဲ မေးပါ တော့တယ်။ ပရူဒန်စီအိုမာတီးယားကို မင်းဘာကြောင့် တိုက်ခိုက်ရသ လဲ၊ ဂျန်နသီ ဘာမှ ပြန်မဖြေနိုင်ဘူး၊ တွေးခေါ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားလည်း မရှိ တော့ပါဘူး။ အရင်တုန်းကလည်း လုံးဝမတွေ့ဖူးပါဘူး၊ ဒီတိုက်ခိုက်တဲ့ ညမတိုင်မီအထိ သူ့မှာ ရန်သူတစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။

ဂျန်နသီဟာ လူသတ်မှုတွင် အပြစ်ရှိကြောင်း တွေ့ရသဖြင့်၊ ထောင် (၁၀) နှစ် ချမှတ်ခဲ့ပါတယ်။

ကာဒီနယ်ဟာ ဂျန်နသီကို တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ထောင်ဝင်စာ တွေ့နိုင် ရန်အတွက် ထောင်နားမှာ အိမ်စေအလုပ်ကို ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်။ တနင်္ဂနွေ နေ့တွေ အများကြီး ပြီးတဲ့ နောက် သူတို့ က ဂျန်နသီ လွတ်မြောက်လာရ င်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို စတင် ပြောဆိုလာပါတယ်။

"ရှင် ဘာဆက်လုပ်မှာ လဲ"လို့ ကာဒီနယ်က မေးလိုက်တယ်။

ဂျန်နသီဟာ သူမရဲ့ စကားသံကို သူ့အတွေးထဲမှာ ထပ်ခါတလဲလဲ ကြားယောင်မိ လာပါတယ်။ "ရှင် ဘာဆက်လုပ်မှာ လဲ"တဲ့ "ရှင်ဘာလုပ် ၊ ရှင်ဆိုပါလား..." "ငါတို့ မဟုတ်တော့ပါလား"။

He looked hard at Cardenala, as a policeman looks at a suspe ct, searching for signs.

Was she planning to stay in the city? Was there another man?

"Tell me, Cardenala. Aren't you coming back with me?

"NO"

Her quite answer, her guilt, hit him. For a moment he couldn't speak.

"All right. All right. But I must go back to our village. You know that, don't you?"

"Yes I know. But I don't care what you say. I'm not going with you. I went to see the priest. He told me it was the work of the devil. I'm not going to fall into that trap again."

ရဲတစ်ယောက်က သံသယနဲ့ ရှာတဲ့ ပုံ၊ ကြည့်တဲ့ ပုံနဲ့ သူက ကာဒီနယ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

"သူမ ဒီမြို့မှာ နေဖို့ အစီအစဉ်ရှိပြီလား"

"တခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်များ ရှိနေပြီလား။ ပြောပါဦး ကာဒီနယ်ရယ် မင်း ငါနဲ့ အတူတူ တောကို ပြန်မလိုက်တော့ဘူးလား"

"မလိုက်တော့ပါဘူး"ဆိုတဲ့ တည်ငြိမ်လှတဲ့ သူမရဲ့ အဖြေနဲ့ သူမရဲ့ စိတ်မသန့်သလို အဖြစ်က သူ့ကို ထိုးနှက်လိုက်တာ ခေတ္တမျှ စကားမပြောနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားတယ်။

"ကောင်းပါပြီ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ငါကတော့ ငါတို့ တော ရွာကလေးကို ပြန်ရမယ်။ မင်းသိပါတယ်၊ သိတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ဘာပဲပြောပြော ကျွန်မ ဂရုမစိုက်တော့ပါဘူး၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ အတူမသွားနိုင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်မ ဘုန်းတော်ကြီးနဲ့ သွားတွေ့ပြီးပါပြီ၊ သူက ဒီအလုပ်ဟာ မကောင်းဆိုးဝါး အလုပ်ပဲလို့ ကျွန်မကို ပြောလိုက်တယ်။ ကျွန်မကတော့ ဒီထောင်ချောက်ထဲကို နောက်တစ်ခါ အကျမခံနိုင်တော့ဘူး"

"The priest? Why did you go to priest? he asked her.

"My boss wanted me to. He was worried about me. He's very kind to me."

Juanantes knew it then. He knew that he was losing Cardenala. Prison was bad, like a kind of death. Four Walls. Always the same four walls. The desperate faces. The waiting. The long, lonely nights.

But losing Cardenala? No Impossible. There was nothing he could do, thought. When the evil light has fallen on a man, everything goes wrong. He would have to go back to their village alone.

The following Sunday Cardenala came to visit as usual.

"You've come," he said.

"Of course I've come. What do you mean?"

"ဘုန်းတော်ကြီး။ ဘာကြောင့် မင်းက ဘုန်းတော်ကြီးဆီကို သွား

တာလဲ"လို့ သူက မေးလိုက်တော့ ...

"ကျွန်မရဲ့ သူဌေးက သွားစေချင်တာလေ၊ သူဟာ ကျွန်မအတွက် အတော် စိုးရိမ်နေတယ်၊ သူဟာ ကျွန်မကို အရမ်းကြင်နာပါတယ်"

အဲဒီနောက်တော့ ဂျွန်နသီ သိလိုက်ပါပြီ။ သူသိလိုက်တာကတော့ ကာဒီနယ်ကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီ ဆိုတာကိုပါပဲ။ ထောင်ဆိုတာ အလွန်ပဲ ဆိုးဝါးလှပါတယ်။ သေခြင်းတစ်မျိုးပါပဲ။ နံရံလေးဖက်၊ အမြဲတမ်း ဒီနံရံလေးဖက်ရယ်၊ မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့နေတဲ့ မျက်နှာတွေရယ်၊ စောင့်ဆိုင်းခြင်းတွေနဲ့ အလွန်ရှည်လျားလှတဲ့ အထီးကျန် ညများ စွာတွေနဲ့ ပေါ့။

ကာဒီနယ်ကို ဆုံးရှုံးရမှာ လား။ မဟုတ်ဘူး ၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တွေးတောနေရုံကလွဲပြီး သူဘာမှ မလုပ်နိုင်ပါဘူး၊ မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင် (အရိပ်) ကျရောက်ခံရတဲ့ လူဟာ အရာရာ မှားယွင်း သွားပါတော့တယ်။ သူဟာ သူတို့ ရွာကလေးဆီကို တစ်ယောက်တည်း ပြန်ရပါတော့မယ်။

တနင်္ဂနွေနေ့ကို ရောက်တော့ ကာဒီနယ်ဟာ ခါတိုင်းလိုပဲ သူ့ကို ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့ပါတယ်။

"မင်းလာတယ်" လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျွန်မ လာတာပေါ့။ ရှင်က ဘာဆိုလိုတာလဲ"

"Well, I thought ... "

"You thought! You thought! You think too much!" laughed Cardenala.

In her mouth a new gold tooth shone.

"And this tooth?" asked Juanantes.

"Oh, my boss paid for it."

"Your boss again. And you paid him back?"

"Of course. Stop questioning me!"

Juanantes asked again. "Are you coming back with me?"

"No, Juanantes."

Short and sharp. It cut his heart.

"Well, at least..." He stopped. His voice left him. "At least this way I know," he finally managed to say.

"အော် ... ငါထင်ထားတာက ..."

"ရှင်ထင်တယ်။ ရှင် ထင်ထားတယ်။ ရှင်ဟာ တော်တော်တွေးတဲ့ လူပဲ"လို့ ပြောပြီး ကာဒီနယ်က ရယ်လိုက်ပါတယ်။ ရွှေသွားအသစ်ကလေးဟာ သူမရဲ့ ပါးစပ်ကနေ လင်းလက် သွားပါတယ်။

"ဒီသွားက" ဂျန်နသီ မေးလိုက်တော့

"အိုး ... ကျွန်မ သူဌေးက ပေးထားတာလေ"

"လာပြန်ပြီလား၊ မင်းသူဌေး။ ပြီးတော့ မင်းက သူ့ကို (တစ်စုံ တစ်ခု) ပြန်ပေးပြီးပြီလား"

"သိပ်သေချာတာပေါ့။ မေးခွန်းတွေ မမေးပါနဲ့ တော့ "

ရွှန်နသီက ထပ်မေးပြန်တယ် "မင်း ငါနဲ့ အတူ ပြန်လိုက်မှာ လား"

"ပြန်မလိုက်ပါဘူး ... ရွှန်နသီရယ်"

ဒီပြန်ဖြေသံဟာ တိုတောင်းပြီး စူးရှ ထက်မြက်လှပါတယ်။ ဒီအသံက သူ့နှလုံးသားကို တစ်စစီဖြစ်အောင် ပိုင်းဖြတ်လိုက်တယ်။

"ဟင်း ... နောက်ဆုံးတော့ ..." သူရပ်တန့်လိုက်တယ်။ သူ့အသံတွေ တိုးတိတ်သွားတယ်။ "နောက်ဆုံးတော့ ဒီလမ်းကြောင်း (ဒီအတိုင်း ဖြစ်မယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်" သူ့နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ထိန်းပြီး ဖြေလိုက်တယ်။

"These things happen to people who have swallowed the evil light."

His sad eyes grew hard as he watched Cardenala's face.

On his last day he gathered his few remaining possession a few clothes, old and full of holes now, and the torn pieces of picture of Cardenala. He had torn the picture up, put it back together, torn it up, so many times. But still he saved the pieces.

He went to a hotel to stay that night and filled in the form at reception with his full name, Juanantes Dios Rodriguez. Then he left with no explanation.

Why? The keys! Those large, heavy room keys reminded him of his prison cell, of hundreds of cells. He wandered around without sleeping or eating until his stomach ached with hunger.

"မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင် ဝါးမျိုခံထားရတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဒီအတိုင်းဖြစ်မှာ ပါပဲ"

ကာဒီနယ်ရဲ့ မျက်နှာလေးကို ကြည့်ရင်း သူ့ရဲ့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေ ပိုမိုပြင်းထန် လာပါတယ်။

သူ့ရဲ့ ထောင်နောက်ဆုံးနေ့မှာ တော့ သူပိုင်ဆိုင်သမျှပစ္စည်း လက်ကျန်တွေ စုဆောင်းလိုက်ပါတယ်။ ဟောင်းနွမ်းပြီး အပေါက်တွေ ပြည့်နေတဲ့ အဝတ်အချို့နဲ့ အပိုင်းပိုင်း စုတ်ဖြုတ်ထားတဲ့ ကာဒီနယ်ရဲ့ ပုံရယ်ပေါ့။ သူဟာ ကာနယ်ဒီရဲ့ ပုံကို စုတ်ပြတယ်၊ ပြီးတော့ ပြန်စုထားတယ်။ နောက်တစ်ခါ စုတ်ဖြုတ် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအပိုင်း အစတွေကို အခုအချိန်ထိ သိမ်းထားပါတယ်။

သူ လွတ်မြောက် လာပြီး တစ်ညတာ တည်းခိုဖို့ ဟိုတယ်တစ်ခုကို သွားပြီး ဧည့်ကောင်တာမှာ သူ့ရဲ့ အမည်အပြည့်အစုံ "ဂျွန်နသီဒိုင်ရိုဒရီဂက်"ကို ဖြည့်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘာအကျိုးအကြောင်းမှ မပြောတော့ပဲ ထွက်ခွာ လာခဲ့ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲ၊ သော့တွေ ဒီကြီးမားလေးလံတဲ့ အခန်းသော့တွေဟာ သူ့ထောင်အချုပ်ခန်းနဲ့ ရာပေါင်းများစွာသော ထောင်အခန်းတွေကို ပြန်လည် သတိရစေလို့ လေ။ သူဟာ မစားမသောက် မအိပ်ပဲ ရည်ရွယ်ချက်မဲ့ လှည့်လည် သွားလာနေလိုက်တာ သူ့ဗိုက်က ဆာလောင်ပြီး နာကျင်လာတဲ့ အထိပါပဲ။

But he couldn't sit in the cafe, where people stood in line like

prisoners. So he walked along the dusty road toward the mountains. He knew something still had to be done.

He had killed Prudencio Salvatierra ten long years ago. Now he had to obey the mandate's final order.

He went to where he had been living with Cardenala. Nothing had changed. Everything was as it had always been. The trees, the rocks. It even seemed that the same old dogs still, now, after ten years, slept in the sun.

Juanantes felt full of sorrow. But he wasn't doing anything. He wasn't living. And so, without further thought, he called on the wise old man, Tata Guamarachito, for help. "It's no good being in this condition, the old man told Juanantes. " You're good for nothing. Nothing goes right.

ဒါပေမဲ့ ထောင်သားတွေလို လူတွေ အတန်းလိုက်ရပ်နေတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တော့ သူမထိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူဟာ တောင်ပေါ်သို့ ဖုန်းထူတဲ့ လမ်းတစ်လျှောက်ကနေ လမ်းလျှောက် တက်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့မှာ လုပ်စရာတစ်ခု ကျန်နေသေးတာကို သူ သိနေတယ်လေ။

ပျွန်နသီဟာ လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ်က "ပရူဒန်စီအိုစာမာတီးရား" ကို သတ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ အခုလည်း သူ့ညွှန်ကြားချက်ရဲ့ နောက်ဆုံးအမိန့်ကို လိုက်ရဦးမယ်။

သူနဲ့ ကာဒီနယ်တို့ နေခဲ့တဲ့ နေရာလေးကို သူသွားခဲ့တယ်။ ဘာမှ

မပြောင်းလဲပါဘူး။ အရာရာတိုင်းဟာ မပြောင်းလဲပဲ အရင်အတိုင်း ရှိနေဆဲပါ။ သစ်ပင်တွေ၊ ကျောက်တုံးတွေ၊ ခွေးအိုကြီးတွေတောင်မှ ရှိနေသေးတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ (၁၀)နှစ်တာ ပြီးဆုံးခဲ့ပါပြီ။ နေရောင်အောက်မှာ ပဲ အိပ်စက်လိုက်တယ်။

ရွှန်နသီဟာ ဝမ်းနည်းမှုကို ရင်ခွင်နဲ့ အပြည့် ခံစားလိုက်ရပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘာမှ မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ သူဆက်ပြီးလည်း မနေနိုင်တော့ဘူး။ ဘာမှ လည်း ဆက်မတွေးတော့ဘူး။ ထို့နောက် သူဟာ "တာတာဂူမာရာနီတို"လို့ ခေါ်တဲ့ ပညာရှိအဘိုးအိုကို အကူအညီ တောင်းခဲ့ပါတယ်။ အဘိုးအိုဟာ ရွှန်နသီကိုပြောတယ် "ဒီအခြေအနေက မကောင်းဘူး၊ မင်းဟာ ဘာမှ မကောင်းတော့ဘူး၊ အားလုံးသွားပါပြီ။

I know why you're suffering. As a young man the same thing happened to me. Yes, I can help you. I can help you understand what you're dealing with. I can advise you about what you have to do."

"But I don't want to do what the mandate ordered!" shouted Juanantes. "I have no enemies."

"It's not necessary to have an enemy."

"Yes, but to bury the evil light, this evil light, which by accident or pure bad luck I've fallen into, I know that I have to write a mandate, an order to kill someone. I have to put that into the metal box. But I keep telling you: I have no one to kill! It's hopeless anyway. The evil light has entered my body, like sand. I cough. I even

cough blood!

မင်း ဘယ်လို ခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်။ ငါငယ်ငယ် တုန်းကလည်း ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါမင်းကို ကူညီနိုင်ပါတယ်။ မင်း ဘာတွေကို ဖြေရှင်းရမယ်ဆိုတာ ငါနားလည်လို့ မင်းကို ငါကူညီနိုင်တယ်။ မင်း ဘာတွေ လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ငါအကြံဉာဏ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

"ဒါပေမဲ့ ညွှန်ကြားချက်မှာ ပါတဲ့ အမိန့်အတိုင်း ကျွန်တော် မလုပ်ချင်ဘူး။" "ကျွန်တော့်မှာ ရန်သူလည်း မရှိဘူး"လို့ ဂျွန်နသီက အော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ဒါက ရန်သူ ရှိစရာ မလိုဘူးလေ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီမကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ကို မြှုပ်ပစ်ဖို့ လေ၊ ဒီမကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ဟာ မတော်တဆပဲလား၊ ဒါမှမဟုတ် အလွန် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြီး ကျွန်တော့်ဆီကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ အခု ကျွန်တော်က ညွှန်ကြားလွှာတစ်ခု ရေးရမယ် တစ်ယောက်ကို သတ်ဖို့ အမိန့်လေ၊ ကျွန်တော်က အဲဒါကို သတ္တုသေတ္တာထဲကို ထည့်လိုက်ရမယ်လေ။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ပြောတဲ့ အတိုင်းပါပဲ ကျွန်တော့်မှာ သတ်ရမယ့်သူ (ရန်သူ)မရှိပါဘူး၊ ဒါဟာ မျှော်လင့်ချက်တွေ ပျောက်ဆုံးနေပါပြီ။ ဒီမကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ဟာ ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို သဲတွေလို ဝင်ရောက်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ချောင်းတွေဆိုးတယ်။ သွေးတွေအန်တဲ့ အထိ ချောင်းဆိုးခဲ့ရတယ်။

It's in me. It got into me in prison. I ..."

As he was speaking he lost control and fell, coughing, to the ground.

But the old man was still not persuaded. "How do you know it's the evil light?" he asked calmly.

Juanantes told him that pieces of the evil light were everywhere. He saw them clearly, dancing around him, causing him to cough, giving him night fevers.

"Then get away from them," was the old man's advice.

But Juanantes asked again, with anger now, "How can I do this if I have no enemies?"

ဒီမကောင်းဆိုးဝါးဟာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ထဲမှာ ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ထောင်ထဲ ရောက်ခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော် ..."

သူစကားပြောနေရင်း ချောင်းတွေဆိုး သတိလစ်ပြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အဘိုးအိုက မဖျောင်းဖျသေးပဲ "ဒါဟာ မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ဆိုတာ မင်း ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ" တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ မေးလိုက်ပါတယ်။

မကောင်းဆိုးဝါး အပိုင်းအစများ ဟာ နေရာတိုင်းမှာ ရှိနေတယ်လို့ ဖြန့်နံ့သိက ပြောတယ်။ သူဟာ ဒီမကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ကို သူ

ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နေရတယ်။ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကနေကြတယ်။ သူ့ကို ချောင်းဆိုးစေပြီး၊ ညဘက်မှာ လည်း ဖျားနာစေတယ်လို့ အဘိုးအိုကို ပြောပြပါတယ်။

"ဒီမကောင်းဆိုးဝါးတွေကို မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်လား" လို့ အဘိုးအိုက အကြံပေးတယ်။

"ကျွန်တော့်မှာ ရန်သူမှ မရှိတာ ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်နိုင်မှာ လဲ" လို့ ဒေါသတကြီးနဲ့ ဂျွန်နသီက ထပ်မေးလိုက်တယ်။

"Calm down. I'm only trying to help. And don't blame yourself so much. You've paid your debt in prison for killing Salvatierra. You killed fairly. The two of you faced each other as men, with machetes. Salvatierra died and you lived. If you hadn't followed the mandate to kill someone, you would have been killed yourself. Because it was written."

But Juanantes was still unhappy. "It would be better if I were dead."

"Don't talk like that. In my experience it's never better to be dead than alive."

"What has to be done then? What must I do?"

"You must light the fire of evil light and write your own mandate to put into the metal box by the fire."

"But I've told you. I can't write this mandate."

"စိတ်အေးအေးထားပါ။ ငါက မင်းကို ကြိုးစားပြီး ကူညီမှာ ပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရမ်း အပြစ်မတင်စမ်းပါနဲ့ ကွာ" "စာမာတီးရားကို သတ်လိုက်တဲ့ မင်းရဲ့ အပြစ်ကြွေးတွေကို မင်းထောင်ထဲမှာ ပေးဆပ်ပြီးပါပြီ" "မင်းဟာ တရားမျှတစွာ သတ်ခဲ့တာပါ" "မင်းတို့ နှစ်ယောက်က ဓားကိုယ်စီနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့တာပါ။ စာမာတီးရားသေပြီး မင်းရှင်တယ်" "မင်းဟာ အမိန့် ထဲက အတိုင်း လူတစ်ယောက်ကို မသတ်ဖူးဆိုရင် မင်းကို မင်း သတ်ရတော့မှာ ပေါ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ စာထဲမှာ ရေးပြီးသားလေ"

ဒါပေမဲ့ ဂျွန်နသီ စိတ်မသက်သာလှပါဘူး "ကျွန်တော် သေလိုက်တာက ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်"

"ဒီလိုမပြောနဲ့ လေ။ ငါ့အတွေ့အကြုံအရကတော့ သေတဲ့ သူဟာ ဘယ်တော့မှ ရှင်တဲ့ သူလောက် မကောင်းပါဘူး"

"ဘာကို လုပ်လိုက်ရမှာ လဲ၊ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှာ လဲ"

"မင်းဟာ မကောင်းဆိုးဝါးမီးပုံကို မီးပြန်ထွန်းရမယ်၊ ပြီးတော့ မင်းရဲ့ ကိုယ်ပိုင် အမိန့်စာကို ရေးပြီး မီးပုံဘေးက သတ္တုသေတ္တာထဲကို ထည့်ရမယ်"

"ဒီအမိန့်စာကို ကျွန်တော် မရေးနိုင်ပါဘူးလို့ ခင်ဗျားကို ပြောပြီးသားပဲ"

"Juanantes, if you let me, I'll show you a way to break the chain of death, the chain which has caught you."

"No, Tata. If I break the chain of death, it will only bring me more tragedy. More sorrow! I...?"

The old man interrupted. "The evil light that's around you is responsible for many deaths. It's time to put an end to it. I've told you that I can show you how to break this

chain. Be brave. Believe in me. Write your own mandate. Use your own words. The words of Juanantes Dios Rodriguez, a man of honor. Then we'll do together what has to be done."

They arranged to meet in nine weeks, when the night would be at its blackest. On that night they waited, hidden behind some trees. They heard the sound of a horse coming slowly, cautiously, Juanantes lit fire. The horse and rider slowly approached the fire.

"ရွှန်နသီ မင်း ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်လေ မင်းကို ဖမ်းစားထားတဲ့ သေခြင်းကွင်းဆက်ကို ဖြတ်နိုင်တဲ့ လမ်း(နည်းလမ်း)ကို ငါပြမယ်"

"မဟုတ်သေးပါဘူး တာတာရယ်၊ ကျွန်တော်သာ ဒီသေခြင်းကွင်းဆက်ကို ဖြတ်လိုက်ရင် ကျွန်တော့်ကို ပိုပြီးဝမ်းနည်းမှု ဖြစ်မှာ ပေါ့။ ပို၍ ပို၍ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲစရာတွေ ကျွန်တော် ..."

အဘိုးအိုက ကြားဖြတ်ပြီး "မင်း ပတ်ဝန်းကျင်က မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ဟာ များ လှသော သေခြင်းတွေအတွက် တာဝန်ရှိနေတယ်။ ဒါတွေကို အဆုံးသတ်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ။ ဒီကွင်းဆက်ကို ဘယ်လိုဖြတ်ရမယ်ဆိုတာ ငါမင်းကို ပြပေးနိုင်တယ်လို့ ပြောပြီးပြီနော်"

သတ္တိရှိစမ်းပါ။ ငါ့ကို ယုံလိုက်စမ်းပါ။ မင်းရဲ့ အမိန့်စာကို ရေးပါ။ မင်းရဲ့ ကိုယ်ပိုင်စကားလုံး (ကိုယ်ပိုင်အတွေး)ကို သုံးပါ။ ဒီစကားလုံးတွေဟာ ရိုးသားပြီး သိက္ခာရှိလှတဲ့ ဂျွန်နသီဒိုင်ရီဒရိုဂက်ရဲ့ စကားလုံးတွေဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ တို့ အတူတကွ လုပ်စရာရှိတာတွေ ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့။"

သူတို့ ကိုးပတ်ကြာပြီးနောက် အလွန်မည်းနက်ဆုံး ညတစ်ညမှာ တွေ့ဖို့ စီစဉ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီညမှာ သူတို့ ဟာ သစ်ပင်နောက်မှာ ပုန်းပြီး စောင့်နေပါတယ်။ မြင်းတစ်ကောင် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အဆက်မပြတ် လာနေတဲ့ အသံကို ကြားနေတယ်။ ဂျွန်နသီ မီးတို့လိုက်ပါတယ်။ မြင်းနဲ့ မြင်းစီးသူတို့ မီးပုံနားကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ကပ်သွားတယ်။

The rider got down, with his gun in his hand. A moment passed. There was silence. Then the rider rushed toward the fire, took the bag which Tata Guamarachito and Juanantes had left there, jumped onto his horse, and rode away into the night.

"See how simple it was," said Tata Guamarachito, throwing his arm around Juanantes's shoulder. "Look at you! Already the evil light is leaving you. The sadness is lifting. But have you broken the chain of death? The bones, your machete the same machete you used to kill Salvatierra-the bottle of whiskey, the gold, were all there in the bag. But you didn't order anyone to be killed. So what did you order instead? What did you write on that piece of paper, with your signature, which you put in the metal box?

"That one thing I can't tell you. It's my secret."

"No. I told you, I couldn't. I have no enemies."

မြင်းစီးသူက လက်ထဲမှာ သေနတ်ကိုင်ပြီး မြင်းပေါ်က ဆင်းလာပါတယ်။ တစ်ခဏတာ အချိန်အတွင်းအားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားတယ်။ မြင်းစီးသူဟာ မီးပုံနားကို အမြန် လာပြီး တာတာနဲ့ ဂျန်နသီတို့ ချထားတဲ့ အိတ်ကို ဆွဲယူပြီး ညအမှောင်ထဲကို မြင်းစီး ထွက်ခွာသွားပါတယ်။

"ကြည့်စမ်း ... ဘယ်လောက်ရိုးရှင်းသလဲ" လို့ တာတာဂါမာ ချီတိုက ဂျန်နသီပုခုံးကို ဖက်ရင်း ပြောလိုက်ပါတယ်။

"မင်းကြည့်စမ်း၊ မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်က မင်းဆီက ထွက်သွားပြီ၊ ဝမ်းနည်းမှုတွေကို ဖယ်ရှားနိုင်ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မင်းဟာ သေခြင်းကွင်းဆက်ကို ဖြတ်လိုက်သလား။ မင်းရဲ့ အိတ်ထဲမှာ အရိုးတွေ၊ မင်း ဆာဗက်တီးယားကို သတ်ခဲ့တဲ့ ဓားရယ်၊ ဝီစကီတစ်လုံးနဲ့ ရွှေတွေပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်ကို သတ်ဖို့ အမိန့် မပါဘူး၊ မင်းဘာကို အစားထိုး အမိန့်ပေးလိုက်သလဲ။ မင်းလက်မှတ်ထိုးပြီး သတ္တုသေတ္တာထဲကို ထည့်လိုက်တဲ့ စက္ကူအပိုင်းလေးမှာ မင်း ဘာတွေရေးလိုက်သလဲ"

"ကျန်တာရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပါ။ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် မပြောနိုင်ပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ မင်းတစ်ယောက်ယောက်ကို သတ်ဖို့ အမိန့် မပေးလိုက်ပါဘူးနော်"

"ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြောပြီးသားပဲ ကျွန်တော်ဒီလို မလုပ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်မှာ ရန်သူမရှိဘူးလေ"

"Then what was your order."

"I repeat , Tata, that's my secret."

"All right. I respect that."

"Please forgive me, Tata."

"There's no need. Men with secrets are always interesting to me. But let me tell you. You're breaking a chain, a chain that had caused many deaths and destroyed many lives. I'm ..."

Tata Guamarachito coughed, the heavy cough of a smoker. "I'm close to 100 years old. But when I was your age... How old are you? About thirty? When I was your age, I fell into the evil light."

"I was ordered to kill a man, Belisario Consuegra, a man I had never met. A man I had never seen. But one day, I was at a market buying a horse and I heard someone shouting." Belisario! Belisario Consuegra!" My blood turned cold.

"ဒါဆို မင်းရဲ့ ညွှန်ကြားချက် အမိန့်ကဘာလဲ"

"ကျွန်တော် ထပ်ပြောမယ် တာတာ ဒါကျွန်တော့်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပါ"

"ကောင်းပါပြီဗျာ။ ဒါကို ကျွန်တော် လေးစားပါတယ်"

"ကျေးဇူးပြုပြီး၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ တာတာ"

"မလိုပါဘူးကွာ၊ လျှို့ဝှက်ချက်ရှိတဲ့ လူကို ငါက စိတ်ဝင်စားလို့ ပါ။ ဒါပေမဲ့ ငါ မင်းကို ပြောပြမယ်။ မင်းဟာ အသက်များ စွာကို သေစေပြီး"

လူ့ဘဝများ စွာကို ပျက်စီးစေတဲ့ ဒီကွင်းဆက် ဖြတ်လိုက်ပြီ၊ ငါလဲ..."

တာတာဂါမာရာချီကို ချောင်းဆိုးလိုက်ပါတယ်။ ဆေးလိပ်သမား ဆိုတော့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆိုးတာပေါ့။ ငါလည်း အသက် ၁၀၀ နားနီးလာပြီ။ မင်း အသက်လောက်တုန်းက... ဒါနဲ့ မင်းအသက် ဘယ်လောက်လဲ။ သုံးဆယ်လောက် ရှိရောပေါ့။ မင်းအသက်အရွယ် လောက်တုန်းကပေါ့ ငါလည်း ပဲ မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ထဲကို ကျရောက်ဖူးတယ်လေ။

"ဗလီဆာလီယိုကွန်ဆူဗရာ" ဆိုတဲ့ ငါတစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးတဲ့ လူကို သတ်ဖို့ ငါ့ကို အမိန့်ပေးခဲ့တယ်။ ငါအဲဒီလူကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့တော့ ငါဈေးထဲမှာ မြင်းတစ်ကောင် ဝယ်နေတုန်း "ဗလီဆာလီယို" "ဗလီဆာလီယိုကွန်ဆူဗရာ" ဆိုတဲ့ အသံကို ငါကြားလိုက်ရတယ်။ ငါသွေးတွေ အေးစက်သွားတယ်။

I couldn't see or hear. I took out my machete, found him, and ordered him to defend himself or be killed like an animal. He fought. But I killed him. I cut him into pieces. The smell of his blood made me crazy."

"But did you bury your evil light with a mandate?"

"Yes, Juanantes. There was a man, a Mexican, my enemy. My mandate was found by Placido Salgaespera, and Salgaespera killed the Mexican with his machete. Salgaespera's mandate was then found by Remigio Huertas, who killed Salgaespera's enemy, and it has continued in this way. Say that you've broken the chain, Juan

antes. Tell me this."

But Juanantes only sat silently watching the sunrise. He always watched the sunrise, but had never liked the morning.

တစ်နာရီလောက် ငါဘာကိုမှ မမြင်တော့ဘူး၊ သူ့ကိုတွေ့တော့ ငါ
မားကို ဆွဲထုတ်ပြီး "ကိုယ့်ကိုယ်ကိုခုခံ၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင် တိရစ္ဆာန် တစ်
ကောင်ကို အသတ်ခံလိုက်"လို့ ငါက အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။ သူပြန် တို
က်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါဟာ သူ့ကို သတ်လိုက်ပါတယ်။ အပိုင်းပိုင်း ဖြစ်
အောင် ငါသူ့ကို ခုတ်ပိုင်းလိုက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ သွေးညှီနံ့တွေက ငါ့ကို ရူး
သွပ်သွားစေပါတယ်။

"ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုညွှန်ကြားချက်အမိန့်ကို ထည့်ပြီး မကောင်း
ဆိုးဝါးအလင်းရောင်ကို ပြန်ပြီးမြှုပ်ခဲ့သလဲ"

"ဟုတ်တယ် ဂျန်နသီ။ လူတစ်ယောက်လေ ငါ့ရဲ့ ရန်သူဖြစ်တဲ့ မက္က
ဆီကို လူမျိုးတစ်ယောက်ကိုပေါ့။ ငါ့အမိန့်ကို ပါဆီဒိုဆာဂါအက်ပရာ က
တွေ့ပြီး သူ့ဓားနဲ့ မက္ကဆီကို လူမျိုးကို သတ်လိုက်တယ်၊ ဆာဂါအက်ပရာ
ရဲ့ အမိန့်ကို ရီမီဘီရိုတိုးတက်စံကတွေ့ပြီး ဆာဂါအက်ပရာရဲ့ ရန်သူကို
သတ်ခဲ့တယ်။ ဒီနည်းအတိုင်း အဆက်မပြတ်လည်နေတာပါ။ အခု မင်း
က ဖြေတယ်၊ ဒီကွင်းဆက်ကို ဖြတ်လို့ ပြီလို့ ၊ အဲဒါဘယ်လိုလုပ်လိုက်သ
လဲ ပြောပြပါ ဂျန်နသီရယ် ... ။

ဂျန်နသီကတော့ တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်ပြီး နေထွက်လာတာကို
စောင့်ကြည့်နေတယ်။ သူဟာ ဒီလိုအမြဲတမ်းနေထွက်တာကို စောင့်ကြ
ည့် နေကျပါ။

Now, however, freed from the evil light, it seemed to be the most beautiful dawn he could ever experience. Suddenly he wanted Cardenala. He wanted her so badly. But he stopped these thoughts as soon as they began. Why should he want her? He knew now that Cardenala was part of the evil light which had brought him to this place.

Because of her, Prudencio Salvatierra now lay cold in the ground.

When the sun had fully risen, he offered Tata Guamarachito payment for his services. The old man wouldn't accept money.

"I want only to know your secret. The mandate than the horse man read."

ဒါပေမဲ့ ဒီလိုနံနက်ခင်းမျိုး လုံးဝ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ အခု မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ကနေ လွတ်မြောက်ပြီလေ။ သူ့ဘဝရဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ နံနက်ခင်းထဲ ဒီနံနက်ခင်းဟာ အလှဆုံးပဲလို့ ထင်ရတယ်။ ရုတ်တရက် သူက ကာဒီနယ်ကို တွေ့ချင်လာတယ်။ သူဟာ ကာဒီနယ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် သတိတရနဲ့ တွေ့ချင်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ သူ့အတွေးတွေကို ရပ်တန့်လိုက်ပါတယ်။ ဘာကြောင့် သူမကို တွေ့ချင်ရတာလဲ ...။ အခုတော့ သူသိသွားပါပြီ ကာဒီနယ်ဟာ မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းရောင်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ပိုင်းပါပဲ။ သူ့ကို ဒီနေရာကို ရောက်အောင် သူမက ခေါ်ဆောင်ခဲ့တာလေ။

သူမကြောင့်ပဲ အခုဆို "ဖရူဒန်စီအိုစာမာတီးရား"ဟာ အေးစက်တဲ့ မြေကြီးထဲမှ လဲလျောင်းနေရပြီ။

နေကောင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာချိန်မှာ တော့ ဂျန်နသီက တာတာဂါ မာ ရာချီတိုကို သူ့ကို ကူညီပေးတဲ့ အတွက် ကျသင့်ငွေကို တောင်းခံစေပါတယ်။ အဘိုးအိုက ငွေကြေးကို လုံးဝ လက်မခံပါဘူး။ "ငါလိုချင်တာက မင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိချင်တာ၊ ဟိုမြင်းစီးသမားဖတ်ရတဲ့ မင်းရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကိုပါ"

But without speaking, Juanantes walked away. He was going down the mountain when he suddenly changed his mind, turned, and started back toward Tata Guamarachito. Walking, then running, shouting. "Tata! Wait! I will share my secret with you!"

When he reached the place where they had sat, he bent down and whispered in the old man's ear.

"Is that true? Was that really your mandate?" asked the old man, smiling, trying to hold back his tears of joy.

"Yes. Yes. That she too would be torn up when the picture was torn up. Now I know, Tata, that when me, to free me from her evil power. Womean, when she goes bad, is the worst of all evil lights.

ဘာစကားမှ မပြောပဲ ဂျန်နသီဟာ အဝေးကို လမ်းလျှောက် သွားပါ

တယ်။ သူဟာ တောင်ပေါ်ကနေပြီး အောက်ကို ဆင်းသွားနေရင်းက သူ့ရဲ့ စိတ်တွေ ရုတ်တရက် ပြောင်းလိုက်ပြီး လှည့်လိုက်တယ်။ နောက်ကြောင်းပြန်ပြီး တာတာဂါမာရီချီတို ဆီကို ဦးတည်သွားပါတယ်။

လမ်းလျှောက်တယ်၊ ပြီးတော့ ပြေးရင်းက အော်လိုက်တယ်။ တာတာရေ စောင့်ပါဦး ကျွန်တော် ကျွန်တော့်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ခင်ဗျားကို ပြောပြပါမယ်"

သူတို့ ထိုင်နေခဲ့တဲ့ နေရာကိုရောက်တော့ သူက ကိုယ်ကိုင်ညွှတ်ပြီး အဘိုးအိုရဲ့ နားထဲကို တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်တယ်။

"ဒါ တကယ်ပဲလား ...၊ ဒါမင်းရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အမိန့် အမှန်ပဲလား... " လို့ အဘိုးအိုက ပြုံးပြုံးကြီး မေးလိုက်ပြီ၊ သူ့ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့ မျက်ရည်တွေကို ထိန်းဖို့ ကြိုးစားလိုက်ပါတယ်။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ သူမရဲ့ ပုံကို ဆုတ်ဖြလိုက်ရင် သူမလည်း ပဲ ဆုတ်ပျက်သွားမှာ ပါ။ ကျွန်တော် သိပါပြီ၊ တာတာ ကျွန်တော် ထောင်ထဲမှာ ကာဒီနယ်ရဲ့ ပုံကို ဆုတ်ဖြလိုက်မှ လွတ်လပ်မှုကို စတင်ရခဲ့တယ်။ သူမရဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးပါဝါ စွမ်းအင်တွေကနေ လွတ်မြောက်ခဲ့တယ်။ မိန်းမတစ်ယောက် ဆိုးသွမ်းလာရင် မကောင်းဆိုးဝါး အလင်းထက်ပိုပြီး ဆိုးတယ်။

Because of this, my mandate ordered the unknown rider to take the picture of the first person with an untrue heart that he found, the first unfaithful friend or lover, and tear it into pieces. There are many ways of destroying someone.'

ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အမိန့်မှာ အမည်မသိ မြင်းစီးသမားကို ခိုင်းလိုက်တာကတော့ ပထမဦးဆုံး မမှန်ကန်တဲ့ နှလုံးသား ရှိသူကိုတွေ့ရင် အဲဒီလူရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုယူပါ။ အဲဒီ ပထမဆုံးသစ္စာမရှိတဲ့ သူငယ်ချင်း ဒါမှ မဟုတ် ချစ်သူရဲ့ ခြံကို အစိတ်စိတ် အပိုင်းပိုင်းဖြစ်အောင် ဆွဲဖြုတ်ဖို့ ကံပါ။ လူတစ်ယောက်ကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ဖြစ်ဖို့ နည်းလမ်းတွေက အများကြီးရှိပါတယ်။

*****